

tillade mig at bekræfte, hvad den høitærede Minister bemærkede; at vor Begrundelse er den, at den offentlige Paatale, som Ministeren her vil have indført, er i Strid, ja i stærk Strid med den, omliggende Lovgivning. Overalt, for jeg sig, hvor man kan finde Paralleler, vil man finde, at der er bestemt privat Paatale. Jeg har ved Sagens 2den Behandling viist hen til Straffelovens § 296, hvor der er Tale om en analog Forfølse, nemlig om Bessadigelse af fremmede Eiendom, og skal ikke påany udførligeré gaa ind derpaa, da det ærede 6te kongevalgte Medlem (Næsting) i dette Punkt har sluttet sig til Udvalget og ligeledes har henvist til de gjældende Lovgivningsregler om Bessadigelse af Andenmands Eiendom. Det ærede Medlem tilføiede en anden Analogi, hentet fra Straffelovens Bestemmelse om Krænkelser af Husfreden, og da jeg kan indrømme ham, at denne Analogi maasse ligger nok saa nær, skal jeg tillade mig at citere den paa gjældende Bestemmelse, som findes i § 221 og lyder saaledes: „Den, der krænker Husfreden ved uberettiget at trænge sig ind i en Andens Bolkig, eller vægrer sig ved paa Dpfordring at forlade samme, straffes med Bøder osv.“; og i Straffelovens § 223, hvori det hedder: „De i dette Kapitel — og begge Paragrafer høre til det samme Kapitel — nævnte Handlinger kunne alene paatales af den Fornærmede eller af den, som ifølge Lovgivningen er berettiget til at handle paa hans Vegne osv.“. Nogen nærmere Analogi tror jeg ikke at kunne eftervise; skulde den fjerne sig i Noget, maatte det være i den Retning, at Krænkelserne af Husfreden ere grovere end den Forfølse at gaa over Andenmands Mark, hvad der efter vor Formening maa betragtes som en overordentlig ringe Reiskrænkelser, der ikke har nogen offentlig Karakter. Jeg skal kun endnu tilføie den Bemærkning, at det forekom mig, at jeg fik en lille Touche af den ærede Minister, idet han ankede over, at jeg ikke havde gjort opmærksom paa, at Udslettelsen af Ordene „til dem“ i § 7 havde en bestemt Betydning og Anledning. Næst at fremhæve, at jeg paa et tidligt Stadium har henvendt mig paa Udvalgets Vegne til den høit-

ærede Minister, med de af Udvalget stillede Ændringsforslag, skal jeg med Hensyn til dette Punkt bemærke, at jeg ikke har læst hans Ændringsforslag før i Dag; jeg vidste selvfølgelig, at Spørgsmaalet om Paataalen af de i § 8 omhandlede Forføelser vilde blive reist igjen, og har først i Formiddags gennemgaaet den høitærede Ministers Forslag; deri, at jeg ikke har henledet hans Opmærksomhed paa, at der er en, yderligere Uoverensstemmelse mellem hans og Udvalgets Ændringsforslag til § 12, ligger altsaa ikke noget Forsættigt. — Jeg har dernæst at omtale to Forslag til § 11, som findes under Nr. 1 og 2, og det skal ske i Korthed. Forslaget under Nr. 1, der er stillet af 2 ærede Medlemmer af Udvalget, men hvortil Udvalgets øvrige Medlemmer ikke have kunnet slutte sig, skal jeg ganske henstille til Thinget; Udvalgets øvrige Medlemmer stemme derimod. Jeg for mit Bedkommende vil fremfor den Uffønlighed, som ved dets Vedtagelse vilde blive bragt ind i Lovforslaget, foretrække, at Gæssene ikke blive optagne, hvortil jeg skal føie, at naar disse Dyr tøires eller græsser paa Veie eller Beterrain, kan Straffebestemmelsen i næstsidste Stykke af Paragrafen anvendes, thi i dette Stykke ere Fjerkræturer ikke undtagne. Til det andet Ændringsforslag skal Udvalget i Uoverensstemmelse med den høitagtede Ministers Udtalelse stille sig saaledes, at vi af de af ham anførte Grunde ikke kunne anbefale det. Havde det ærede Medlem, der staar i Spidsen for Forslaget, ikke gjenoptaget det Spørgsmaal, der har faaet sin Afgjørelse ved 2den Behandling, nemlig, hvorvidt den Undtagelsesbestemmelse, der er føiet til § 11, denne Indrømmelse til Tilfælde, som næsten ikke kunne undgaas, skulde undviges til at gjælde, hvor Veien ikke gennemskjærer Lodderne, men begrænses dem, saa var det muligt, at vi kunde have sluttet os til hans Ændringsforslag, men at denne Undtagelsesbestemmelse ogsaa skulde være begrundet, hvor Lodderne kun begrænses af Veien, have vi saavel som Ministeren udtalt os saa stærkt imod ved 2den Behandling, at vi ikke nu kunne anbefale saadan Udvidelse, og jeg tror ogsaa, at Følgen deraf vilde blive, saaledes